

AARDBEVING PADANG, SUMATRA

Stichting Howu-Howu vraagt U aandacht voor het volgende:

woensdag 30 september en donderdag 1 oktober is de stad Padang op het eiland Sumatra getroffen door twee hevige aardbevingen. De stad en haar omgeving is totaal verwoest.

Het is nog niet duidelijk hoeveel slachtoffers er zijn maar het gaat om enorme aantallen. De hulpverlening komt moeilijk op gang omdat de stad onbegaanbaar is geworden en omdat er geen diesel en benzine aanwezig is. De overlevenden hebben gebrek aan voedsel en aan water. Siberut is ook door de aardbeving getroffen, maar gelukkig is daar alleen materiële schade en zijn er geen slachtoffers gevallen

Howu Howu onderneemt geen speciale actie voor deze ramp omdat ons aandachtsgebied de eilanden, Siberut en Nias, zijn. We weten echter dat er veel mensen uit Siberut en Nias, met name scholieren en studenten, in Padang wonen en werken. Deze scholieren en studenten zijn nu volledig op zichzelf aangewezen.

Daarom vragen wij uw aandacht vragen voor de mensen uit Nias en Siberut, die in Padang woonachtig zijn. Wij willen hun helpen om straks weer een bestaan op te bouwen en hun opleiding te voltooien. Wij doen hierbij een beroep op U.

De Stichting **Citra Mandiri** (website www.puailiggoutbat.com) is gevestigd in Padang en bestaat uit Mentawaiers. Deze stichting is een voorbeeld voor veel jonge Mentawaiers die in Padang wonen. De stichting ondersteunt hen met allerlei maatschappelijke en juridische problemen. In overleg met deze stichting en onze contactpersonen in Padang zullen wij er zorg voor dragen dat uw gift rechtstreeks naar de getroffen personen uit Nias en Siberut gaat.

Wilt U hun weer op weg helpen stort dan op giro rekening 76.53.180 of bankrekeningnummer 40.85.13.497 ten name van stichting Howu-Howu slachtoffers Padang

ALGEMENE SITUATIE OP NIAS, na de tsunami en de reconstructieperiode.

In de vorige nieuwsbrief schreef ik er al over: nadat vier jaar geleden het eiland geteisterd werd door de tsunami en een hevige aardbeving, waarbij duizenden om het leven kwamen en er heel veel vernield is, kwam er een reconstructieperiode. Toch is er na die vier jaar weinig ten goede veranderd op economisch gebied. Heel veel families op Aceh en Nias hebben nog geen huizen en ook geen verdere hulp gekregen. Dat komt doordat er niets gedaan is aan het opbouwen van publieke faciliteiten en een goede infrastructuur .

Er waren inderdaad veel grote hulporganisaties uit binnen- en buitenland die het eiland wilden helpen, maar er was weinig onderlinge coördinatie en de mensen van het eiland werden er niet bij betrokken, terwijl zij juist konden aangeven waar de behoeften lagen.

De organisaties gingen 'zomaar' aan het werk, wisten niet welke gebieden wel en welke niet getroffen waren. Zo was het Nederlandse Rode Kruis bezig om in het binnenland van Nias, Gomo, honderden nieuwe huizen te bouwen, terwijl dit gebied niet getroffen was. De huizen daar zijn van hout en daarom minder kwetsbaar. Waarom hier dan huizen bouwen? Misschien vond het Rode Kruis de huizen niet goed genoeg of te vies en kon er meer eer behaald worden met dit project. Bovendien is dit gebied moeilijk toegankelijk, er zijn geen wegen.

In het gebied van Teluk Dalam, Lagundi en Sorake is erg veel verwoest, daar is juist veel hulp nodig, maar de organisaties waren in deze gebieden niet geïnteresseerd.

Het door de Indonesische regering gevormde bureau voor rehabilitatie en reconstructie (de BBR), gesponsord door de wereldbank en grote buitenlandse donoren, heeft ook niet veel gedaan. Haar taak om de infrastructuur te herstellen mislukte door de vele corruptie. Er zijn wel bruggen en wegen aangelegd, maar die zijn óf niet afgemaakt óf van een zeer slechte kwaliteit. Terwijl bruggen en wegen heel belangrijk zijn voor de infrastructuur.

Nu zijn alle organisaties weg en ook de BBR beëindigde haar taken. Nias blijft achter als rampgebied.

TOERISME

Een bijkomend ernstig probleem is dat doordat hotels en logementen verwoest zijn, ook het toerisme verdwijnt. Dat is vooral het geval in Lagundi en Sorake. De hoteleigenaars hebben veel NGO's, maar zijn tot dusver nog nooit geholpen door de overheid of buitenlandse organisaties. Zij verkopen nu zand en koralen aan de lokale constructiebedrijven om zo in hun levensonderhoud te voorzien. Maar dit is geen oplossing voor de lange termijn. De lokale overheid kijkt toe en doet niets om dit te laten stoppen. Dat het anders kan zie je op Phiphi, een Thais eiland. Met hulp is daar de toerisme-industrie snel weer opgebouwd en zelfs uitgebreid.

DE JONGEREN

Nadat de NGO's en de lokale organisaties weg waren, is de werkloosheid sterk opgelopen. Tot 40 % , vooral onder de jongeren. Daardoor neemt de criminaliteit toe, ontstaat er veel irritatie en worden mensen mentaal ziek. In de vier jaar van de reconstructie is er niet nagedacht over de behoeften en de problemen van jongeren. Er is geen voetbalveld, sport- of trainingscentrum waar jongeren hun irritatie kunnen verwerken.

Met de 'global crisis' is Nias in een diep ravijn beland. Massaal verkopen de mensen hun land, hun enige bezit om aan geld te komen om hun kinderen naar school te laten gaan of aan werk te helpen. Dit is een tijdelijke oplossing die op de lange termijn geen effect heeft

HOWU-HOWU SCHOOLKINDEREN.

Twaalf jaar geleden startte Howu Howu op Nias en Siberut met financiële steun aan kinderen om naar school te kunnen gaan . Tot dusver hebben 191 kinderen hun middelbare school afgemaakt. Slechts enkele van hen konden verder studeren. De meeste ouders hadden geen geld om een vervolgstudie te betalen. Hogere opleidingen zijn ontzettend duur. Sommige kinderen hebben een baan gevonden bij de lokale overheid of bij kleine bedrijven. De meesten zijn getrouwd en hebben een gezin gesticht.

Momenteel gaat Howu-Howu door met steun aan 346 kinderen naast de kinderen in het dorp van Herman in Slappak .Ze worden gesteund vanaf het eerste jaar op de basisschool tot en met het laatste jaar van de middelbare school. Het zijn vooral meisjes: 60 %! Wij steunen juist de meisjes om de ouders te stimuleren ook meisjes te laten leren. Ouders sturen eerder de jongens naar school om verzekerd te zijn van hun steun als ze ouder worden. In de praktijk zorgen meisjes vaker dan jongens voor hun ouders. Er zijn nog honderden kinderen die ook graag steun van Howu-Howu zouden willen ontvangen, maar daarvoor zijn de middelen niet toereikend. Howu- Howu moet goed selecteren, want de stichting is afhankelijk van haar donateurs.

Een deel van de 69 schoolkinderen op Siberut die door Howu-Howu worden gesteund.

Arlina Zagoto
Zij werkt op de administratie van de polikliniek in Medan. Zij zal haar opleiding dit jaar afronden. Daarna zal ze terug keren naar haar dorp Bawomataluo om daar te helpen in de dorpskliniek. Ze zal daar gaan samenwerken met de dukun op het gebied van gezondheidszorg voor moeder en baby.

Ervira Fau, zij werkt in een polikliniek, gericht op veldwerk in een dorp bij Medan..Haar opleiding is dit jaar afgerond en zij zal terug keren naar Nias om daar te helpen bij de vroedvrouwenpolikliniek in Teluk Dalam

NAMENS ERVIRA FAU EN ARLINA ZAGOTO, BEDANKT HOWU HOWU ALLE SPONSORS, DIE DE TWEE MEISJES GESTEUND HEBBEN, VOORAL MW. ELLEN DE JONG, DIE DAT DRIE JAAR LANG GEDAAN HEEFT. NOGMAALS, TERIMA KASIH!

Momenteel zijn er twee meisjes die studeren aan de verpleegkundige academie in Medan. Zij hopen volgend jaar in augustus af te studeren en gaan dan terug naar Nias om zwangere moeders en baby's te helpen, informatie te geven over hygiëne, family- planning en over ziektes tijdens zwangerschap. In Nias en Siberut komt nog steeds een hoog sterftepercentage van baby's en moeders voor door allerlei complicaties, ziektes en eenvoudige infecties. In het zuiden van Nias met 300,000 inwoners, zijn maar 20 verpleegkundigen en 5 dokters, maar de meesten van hen wonen in kleine stadjes.

De twee meisjes gaan werken in hun eigen dorpen, ze gaan samenwerken met de polikliniek. Wij gaan door met het programma dat ervoor moet zorgen dat veel meisjes naar de verpleegkundige academie kunnen gaan, waar zij opgeleid worden voor vroedvrouw of verpleegkundige. Daarvoor is uw steun nodig. In Siberut ben ik

ook bezig om dit programma te introduceren in de hoop dat meisjes geïnteresseerd raken in het volgen van een opleiding aan de verpleegkundige academie in Padang , maar ik heb nog niet veel succes gehad.

NIEUWE MEISJES

Uit de 25 meisjes die zich opgaven om de opleiding te volgen, heb ik er vier geselecteerd.

Wij zoeken sponsors voor deze meisjes, bijv. een bedrijf, een organisatie of een privépersoon. In Medan werken we samen met het katholieke ziekenhuis waaraan een eigen verpleegkundige academie verbonden is.

De kosten voor de opleiding zijn 2000 euro per persoon per jaar. Hierin zijn inbegrepen het academiégeld van 600 euro per jaar, het entreegeld van 1200 euro voor het eerste studiejaar (dat wordt over drie jaar verdeeld), 500 euro voor kost en inwoning, 500 euro voor boeken, veldpraktijk stages, transport en kleine benodigdheden. De opleiding duurt drie jaar.

Geef s.v.p. toekomst aan de meisjes zodat zij zich kunnen inzetten voor een lager sterftepercentage van moeders en baby's!

Wie o wie wil deze meisjes steunen om hen in de gelegenheid te stellen een verpleegkundige studie te volgen?

Naam : **Felisitasi Zagoto**
Geboorte datum : 16-09-1989
Geboorte plaats : Hilizihono
Ouders : Geen baan om in eigen
om in onderhoud te voorzien

Felistasi heeft in het Harapan ziekenhuis in Siantar een paar operaties ondergaan i.v.m. brandwonden door een ongeluk met een olielamp. Hiervoor heeft HOWU HOWU steun verleend. Vorig jaar heeft ze haar middelbare school afgemaakt, maar nu blijft ze thuis, heeft geen activiteiten want door haar lichaam is zij 'minder waard'.

Naam : **Merlin Harefa**
Geboorte datum : 06-10-1990
Geboorte plaats : Orahili
Ouders : vader overleden door aardbeving en
Moeder verkoopt groente.

Merlin is een slimme meid; zij heeft haar middelbare school vorig jaar afgemaakt en is door Howu Howu gesteund. Zij probeert haar moeder te helpen om geld voor hun levensonderhoud te verdienen. Zij wil graag verder gaan met een opleiding.

Naam : **Mimi Hazanila**
Geboorte datum : 01-03-1991
Geboorte plaats : Hilitobara
Ouders : Geen baan, werken op eigen
veld om aan eten te komen

Mimi is het derde kind uit een gezin van 6 kinderen. Zij heeft haar middelbare school net afgerond. Zij is momenteel bang dat haar ouders een man voor haar zullen zoeken, net zoals dat bij haar twee zussen gebeurd is. Die zijn op jonge leeftijd getrouwd. Zij wil graag nog een verdere opleiding volgen om haar toekomst en die van haar familie te verbeteren. Ook wil zij zich inzetten voor het verbeteren van de zorg voor moeders en baby's.

Naam : **Rosmawati Hia**
Geboorte datum : 11-07-1988
Geboorte plaats : Susuagomo
Ouders : geen baan. af en toe werken ze in
de reconstructiebouw

Rosmawati is door haar ouders en broeders lang onder druk gezet om te werken en te trouwen. Maar zij wil dat niet, hoewel zij geslagen wordt. Ze is een slimme, intelligente meid, die graag verder wil studeren om een bijdrage te leveren aan de gezondheidszorg.

SOCIAAL PROJECT VAN HOWU-HOWU (COMMUNITY PROJECT)

Een jaar geleden heeft HOWU HOWU samen met een jongerenorganisatie, de lokale overheid een project gestart om een zeezwembad aan te leggen. Tegenwoordig wordt het door veel scholen gebruikt als studie- en speelplek.

Het idee ontstond nadat een paar kinderen, die in de zee zwommen, verdronken zijn door de sterke water- en golfstroming. De kinderen beseften het gevaar van de zee niet en de ouders hebben geen aandacht of tijd om op hun kinderen te letten. De scholen zijn heel blij met dit project, waar de kinderen op hun sporttijden het zwembad kunnen gebruiken voor de zwemlessen.

Zwembad in zee Teluk Dalam, door Howu-Howu en lokale overheid gesteund. School -kinderen en leraren zijn erg blij met dit project.

OPROEP

Wij vragen organisaties om een communityproject van Howu-Howu te steunen, bestemd voor kinderen en jongeren. Er is veel behoefte in de regio aan een kleine openbare bibliotheek voor kinderen die geen geld hebben om zelf boeken te kopen. Ze kunnen daar dan ook hun huiswerk maken

Ook sportaccommodaties zijn zeer gewenst. Jongeren kunnen hun frustraties daar kwijt en zich daar uitleven.

ALGEMEEN NIEUWS VAN SIBERUT

In de eerste week van april was er een hevige aardbeving met de kracht van van 6.4 op de schaal van Richter op Pagai Utara, een van de eilanden van Mentwai-archipel.

Het was voor iedereen een schok en het was een angstige tijd, omdat iedereen bang was voor een tsunami na de beving. Gelukkig is dat niet gebeurd en waren er geen slachtoffers van deze beving ;ook was er weinig schade aan materialen of huizen .

De verwachting is dat er over niet zo lange tijd nog een hevige aardbeving op Mentwai zal plaatsvinden. Wij hopen dat lokale overheid de bevolking tijdig kan informeren. De voorbereidingen ervoor kunnen nu al beginnen , want niemand weet wanneer er zich weer een beving zal voordoen.

ONTWIKKELING

Bijna tien jaar geleden kregen de Mentawai eilanden autonomie en daardoor konden ze hun eigen economische ontwikkeling op gang brengen. Daarvoor werd dat gedaan door mensen van Minang. Toch heeft dit niet geleid tot verbetering van de situatie qua infrastructuur en ontwikkeling in tegenstelling tot dat wat men hoopte. Er zijn juist veel nieuwe problemen ontstaan, door toedoen van de lokale overheid van Mentawai, vooral in het zuiden van Siberut. Dertig jaar geleden had het sociale departement onder druk van het beleid van Padang, mensen uit de jungle met geweld verplaatst naar het gebied bij de haven. De reden daarvan was dat de mensen dan hun kinderen naar school konden sturen.

Enkele dorpen werden gedwongen hieraan mee te werken. De mensen kwamen terecht bij de haven van Muara Siberut.

Na deze dertig jaar kwam er een groot probleem aan de oppervlakte. De mensen die er nu al 30 jaar daar wonen is gevraagd om weer te vertrekken, want de grond is in het bezit van een familie die hiervoor door de sociale dienst nooit betaald werd.

De dorpingen weten niet tot wie zij zich moeten wenden om dit probleem opgelost te krijgen. De Bupati (burgemeester) die honderden kilometer verder woont en kantoor houdt op het eiland Sipora, is nooit naar Muara Siberut gekomen om over dit probleem te praten. Men heeft mij verteld dat daar wel op is aangedrongen, maar ondanks beloften is hij nooit komen opdagen.

Kinderen op Siberut jungle spelen bij de rivier en in de jungle. De vraag is, hoe lang nog?

TOERISME

Sinds de jaren tachtig en negentig waren er heel veel toeristen die naar Siberut kwamen om er de cultuur en de natuur van Siberut te bewonderen. De overheid van Padang was trots op deze 'booming' van toeristen waardoor het inkomen uit deze sector groeide. Op Siberut had men er ook voordeel van, hoewel op kleine schaal.

Toen Mentawai autonoom werd, veranderde ook het beleid betreffende het toerisme. In het begin van het jaar 2000, kwamen er minder toeristen naar Siberut om de cultuur en de jungle te bewonderen en bestuderen. De overheid en de mensen van Minang, promootten Siberut wel, maar richtten zich vooral op de rijkdom van de zee, vooral de mooie golven om te waterskiën en koralen.

Dat is op zichzelf geen probleem, maar de bevolking profiteert niet van deze vorm van toerisme. De toeristen slapen en eten op hun eigen boten en in bungalows van Minangmensen. De bevolking van Siberut blijft buiten schot.

Medicijnmannen zijn aan het werk om medicijnen te verzamelen voor een zieke man.

LAND PROBLEMEN

Net zoals in het dorp van Puro, is er een ernstig probleem met het land en de grond van de stam in de jungle. Elke familiestam moet zijn grond geclaimd hebben met papieren en een certificaat, terwijl men honderden jaren nooit een papier gehad heeft. Er zijn families die al tientallen hectaren grond verkochten aan Minang, Batak en andere mensen van buiten Siberut. Ook gaan deze activiteiten nu nog op illegale wijze door. Mensen van Siberut beseffen niet dat vroeg of later, de jungle er niet meer zal zijn, als zij doorgaan met het verkopen van hun eigen jungle en grond. Zij verkopen hun grond alsof die niets waard is. Een hectare grond bijvoorbeeld, verkopen ze voor ongeveer 250,00 euro per 100 vierkante meter!. De nieuwe eigenaren van de jungle gebruiken de grond om cacao plantages aan te leggen. Als dit zo doorgaat ben ik er bang voor dat de mensen van Siberut, net als de Papua, gastarbeiders in eigen land worden!

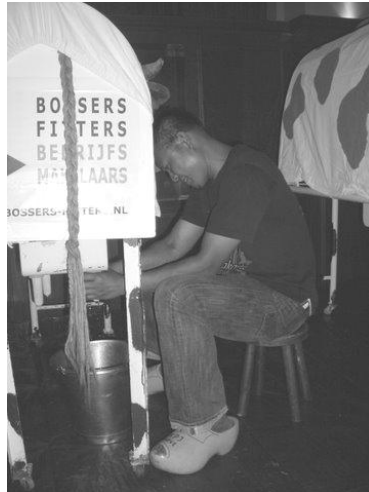
Ik probeer de ouders van Siberut ervan te overtuigen dat de enige manier om de toekomst van hun kinderen straks te waarborgen is, dat zij hun kinderen de kans te geven om naar school te gaan voor zover en zo lang dat mogelijk is. Bijna 14 jaar spant Howu-Howu zich daarvoor in, maar zij boekt nog heel weinig resultaat omdat de kinderen na de basisschool terugkeren naar de jungle om hun ouders te helpen en gauw te trouwen.

Tekst en foto's door M. Bulolo

Met dank aan J. Roukema

Actie t.b.v 4 asramas op Siberut Handmelken op zaterdag 19 september

Stichting Harapan zet zich in voor hulpverlening aan Indonesië. Een van de projecten waar dit jaar actie voor gevoerd wordt is het bouwen van vier asramas op het eiland Siberut. Dit in samenwerking met de Stichting Howu-Howu.

ONDERWIJS BELANGRIJK. ASRAMAS NODIG

Siberut, een eiland voor de westkust van Sumatra heeft een cultuur met eeuwenoude normen en waarden. De bewoners hechten sterk aan de tradities en hun manier van leven. Desondanks staan ze open voor vernieuwingen. De meesten beseffen steeds meer dat onderwijs een sleutel is om met al deze vernieuwingen om te gaan. Ook steeds meer ouders stimuleren hun kinderen om naar de basisschool te gaan en zelfs naar de middelbare school. Deze zijn er echter maar op twee plaatsen: in Muara Siberut en Noord Siberut. Indien de kinderen naar de middelbare school willen moeten ze naar deze plaatsen enkele uren, tussen de 2 tot 9 uur, varen met de kano vanaf hun geboortedorp, met als gevolg dat ze een slaapplek nodig hebben in de buurt van de school. Gelukkig hebben de middelbare scholen een asrama (tehuis); het aantal plekken is echter beperkt. Een andere mogelijkheid is om naar Padang – West Sumatra te gaan, waar ze gratis naar de Islamitische school mogen. De levensstijl op deze school en in deze stad staat echter ver af van hun eigen cultuur en ze zien hun eigen familie slechts enkele weken per jaar als het grote vakantie is. Velen haken dan ook af.

In Mailepet, een dorpje 30 min. lopen van Muara Siberut, heeft de Stichting Howu-Howu een stuk grond van 25m bij 100m. Men wil daar 4 huizen gaan bouwen. In elk huis worden 6 tot 10 kinderen uit een dorp ondergebracht. Ze kunnen daar slapen en leven en hun eigen huishouden runnen, geholpen door hun ouders. Dit laatste is een belangrijke voorwaarde zodat de ouders betrokken zijn bij de onderwijs - loopbaan van hun kinderen door ze van voedsel te voorzien en ze bij te staan in hun reilen en zeilen binnen het huis. Bij elk huis hoort een stukje grond waarop groente verbouwd kan worden, niet alleen om dit te leren, maar ook als aanvulling op het menu.

Om deze huizen te bouwen is geld nodig, de kosten per huis worden begroot op € 2000,-

Door de Stichting Harapan werd een aanvraag ingediend bij het bestuur van de Stichting Nederlands Kampioenschap Handmelken te Best. Die besloot dat de actie **Asramas voor scholieren** in aanmerking komt voor ondersteuning vanuit de activiteiten die plaatsvinden op 18-19-20 september in de Prinsenhof en van de Kringloopwinkel Handmelken aan de Randweg in Best.

STEUN HOWU-HOWU, UW DONATIE WORDT DIRECT BENUT!

Stichting Howu-Howu
Mereveldlaan 49
3454 CB de Meern
030-2730737

Girorekening: 76.53.180
Bankrekening: 40.85.13.497
e-mail: info@howu-howu.org
website: www.howu-howu.org